

۱۲۴

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی

خطبه‌های نماز جمعه ۲۱ بهمن ماه ۱۴۰۱

سازمان مجامع قرآنی

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده بیانات
ائمہ جمعہ قزوین در خطبہ‌های
نماز جمعه، ہر ہفتہ بہ صورت
الکترونیکی از طریق شبکہ‌های اجتماعی
ستاد نماز جمعه منتشر می‌گردد.
لازم بہ ذکر است متن بیانات ائمہ
محترم جمعہ، با حذف و اضافات و
ویرایش ہمراہ است و سعی شدہ
است جهت مطالعہ و بہرہ جویی
ہرچہ بہتر مخاطبین گرامی،
اہم محورہا ارائہ گردد.

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ
وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ
إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

ویژگی‌های اولیای خدا

قَالَ اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ. ﴿٦٢﴾
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ. ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.﴾^١

۱. بدانید که دوستان خدا نه ترسی بر آنان غلبه می‌کند و نه غصه می‌خورند. همان کسانی که واقعاً ایمان آورده‌اند و مراقب رفتارشان هستند. مژده باد بر آنان در زندگی دنیا و آخرت! این وعده خداست و وعده‌های خدا تغییرناپذیر است. این است آن کامیابی بزرگ (یونس: ۶۲ تا ۶۴).

در آستانهٔ چهل و چهارمین سال پیروزی انقلاب و ایام الله دههٔ مبارک فجر انقلاب اسلامی هستیم. این آیات سورهٔ مبارک یونس به این مناسبت است. در خطبهٔ اول همین آیات را عرض می‌کنم که با مرکز معنای تقوا و دعوت مؤمنان به تقواست. در این آیات، خدای متعال می‌فرماید:

﴿الْأَيْنِ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾: آگاه باشید و بدانید، کسانی که اولیای الهی هستند، ترس در جان آن‌ها نیست و غم و غصه و ناامیدی و نگرانی در وجود آن‌ها پیدا نمی‌شود. آن‌ها امیدوار، شجاع، صریح‌اللهجه و آمر به معروف و ناهی از منکر هستند. آن‌ها از حق سخن می‌گویند، انجام وظیفه می‌کنند و در پیشگاه خدای متعال خودشان را بنده می‌دانند. نسبت به همهٔ بندگان خدا دل‌سوزند و این دل‌سوزی را بی‌هیچ ترس و واهمه‌ای اعمال می‌کنند. بنیان‌گذار انقلاب اسلامی، امام‌راحل عظیم‌الشان را در آینهٔ این آیه باید تماشا کنیم. تماشای امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ در آینهٔ این آیه برای ما آسان می‌شود و رمز عظمت شخصیت او را از کلام خدای متعال می‌توانیم دریابیم.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾: اولیای الهی چه چیزی دارند که ترس و حزن و نگرانی در وجود این‌ها نیست؟ ایمان و تقوا دارند. پیوسته تقوا در زندگی آن‌ها جاری است و مؤمن حقیقی هستند. کسی که خودش را در وادی اسلام و ایمان قرار داده، در کمترین مراتب ایمان [قرار دارد]. ایمان مراتب دارد. مراتب بالای ایمان تقوا و یقین است. ممکن است کسی ایمان داشته باشد؛ ولی دیگری یقین داشته باشد. ممکن است کسی تا حدودی ایمان آورده باشد؛ ولی دیگری بعد از ایمان، به ذکر و تقوا رسیده باشد:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۲) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (۱)

مؤمنان حقیقی وقتی نام خدا را می‌شنوند، جانشان

۱. بله، همانان مسلمانان واقعی‌اند و رتبه‌های برتر پیش خدا دارند و آمرزش و روزی ناب نصیبشان می‌شود (انفال: ۲ و ۳ و ۴).

می‌لرزد و وجودشان متأثر می‌شود. این‌ها هستند که مؤمن حقیقی به حساب می‌آیند. پس فرق می‌کند که انسان در درجه پایین ایمان باشد یا اعلی‌درجه ایمان را داشته باشد. خدای متعال می‌فرماید: کسانی که ترس و نگرانی ندارند، هم امیدوار هستند و هم ملت‌ها را امیدوار می‌کنند، هم خودشان پیروزی را می‌بینند و هم وعده پیروزی خدا را به توده‌های مردم می‌دهند؛ این‌ها کسانی هستند که حقیقتاً ایمان دارند. ایمانشان عمیق است، با تقوا توأم است و یقینی است. تزلزل و تردیدی در ایمان آن‌ها وجود ندارد.

﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ...﴾: بشارت باد بر این مؤمنان متقی و حقیقی؛ بشارت باد بر آن‌ها هم در دنیا و هم در آخرت. خدا می‌فرماید: بشارت من فقط این نیست که در قیامت شما را به بهشت می‌برم. در همین دنیا هم عزت و سربلندی و پیروزی و موفقیت و همه خوبی‌های الهی نصیب شماست. ﴿... لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ...﴾: خداوند می‌فرماید: این وعده‌ها، بشارت‌ها و قوانین من که می‌گویم در دنیا و آخرت سربلند هستید، تغییرناپذیر است. چنین

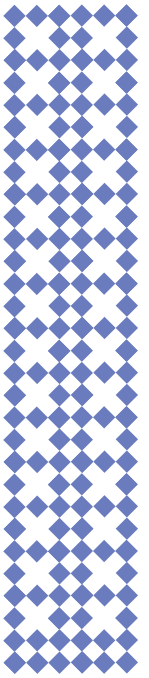
نیست که من الان بگویم و فردا طور دیگری شود. رأی و نظر من تغییر نمی‌کند. این قانون عالم هستی و الهی است: کسانی که مؤمن هستند و حقیقتاً ایمان دارند، خدا به آن‌ها پیروزی و سربلندی و روسفیدی را در دنیا و آخرت بشارت می‌دهد.

﴿...ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾: این فوز برجسته و بزرگ خدای متعال است. «فوز» ذهن ما را پای کلام امیرالمؤمنین عليه السلام می‌برد. آنگاه که شمشیر زهرآلود ابن ملجم، اَشقی الاولین والآخرین فرق مبارک حضرت را نشانه گرفت، حضرت فرمود: «فَزْتُ وَرَبَّ الْكَعْبَةِ.» به خدای کعبه رستگار شدم. «فوز» یعنی سیره امیرالمؤمنین: یعنی عبادت و بندگی، یعنی تقوا و صداقت، یعنی حمایت از محرومان و با قرآن زندگی کردن. همه آنچه در امیرالمؤمنین عليه السلام دیده‌ایم.

صاحب عزت فقط خداست

از سوی دیگر، دشمنان کارهایی می‌کنند. [خداوند] در ادامه همین آیات می‌فرماید:

﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾^۱

﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ...﴾: حرف و صحبت دشمنان تو را نگران و محزون نکند. تبلیغات دشمنان تو را ناامید نکند. خدا چقدر به تو امید می‌دهد. مبادا این امید را کنار بگذاری. شیاطین در رسانه‌های شیطانی خودشان می‌خواهند تو را ناامید کنند. [مبادا] تو حرف شیطان را گوش کنی و ناامید شوی؛ ولی حرف خدا را که امید می‌بخشد رها کنی.

﴿...إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا...﴾: هرچه عزت است، فقط از آن خدا و از ناحیه خداست. کسی که عزت می‌دهد خداست. غیر از خدا کسی عزت نمی‌دهد. غیر از خدا ذلیل است. کسی که ذلیل است، نمی‌تواند به دیگران عزت بدهد. دشمنان خدا هرکجا و در هر شرایطی هستند، عزت ندارند و مهر ذلت بر پیشانی آنها نمایان است. ﴿...وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ...﴾^۲ عزت هرچه هست برای خداست. خدا رسول خود را

۱. پیامبر! حرف‌های بیجای دشمنان غصه‌دارت نکند؛ چون عزت و آبرویکسره دست خداست و او شنوای داناست (یونس: ۶۵).

۲. اشاره به آیه ۸ سوره منافقون: >يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ

هم عزیز کرده و به مؤمنان هم عزت بخشیده است.
﴿...هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾: این خدا هم شنوا (هرچه
می‌گوییم می‌شنود) و هم داناست.

بشارت‌های قرآن

توضیح قرآنی این آیات: قرآن سراسر بشارت است. البته انذار هم است. بشارت برای مؤمنان است. گاهی به مؤمنان انذار [می‌دهد و] می‌فرماید: اگر چنین کنید، چنان می‌شود. اگر گناه کنید، اگر رفاه‌طلبی و حرام‌خواری و غیبت کنید، اگر بد کنید؛ بد می‌بینید. ولی انذارهای سخت و کوبنده و ریشه‌کن‌کننده خدا در قرآن، متوجه دشمنان خداست. پس قرآن هم بشارت و هم انذار دارد؛ هم امید می‌دهد و هم می‌ترساند. چند تا از بشارت‌های قرآنی را در اینجا عرض می‌کنم تا آیات سوره مبارک یونس که گفتم روشن‌تر شود:

الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ. > ترجمه: تازه، می‌گویند: «از جنگ که به مدینه برگشتیم، ما مردم باعزت و آبرو، مسلمان‌های پست و فرومایه را از شهر بیرون می‌کنیم!» در حالی که عزت و آبرو یکسره دست خدا و پیامبرش و مسلمانان است؛ ولی منافق‌ها نمی‌دانند.

اولین بشارت: آرامش خاطر

اولین بشارت این است که [خدا] در آیه ۲۸ سوره رعد به مؤمنان می‌فرماید:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾^۱

شما باید آرام و راحت باشید. نباید استرس و اضطراب داشته باشید. راه آن چیست؟ فرمود: کسانی که ایمان می‌آورند و اهل ذکر می‌شوند، با خدا ارتباط می‌گیرند و قرآن خدا و وعده‌های خدا را که ذکر است باور می‌کنند؛ اینان کسانی هستند که آرامش بر روحيات آنها حاکم است. این‌ها در نوسانات زندگی شکست نمی‌خورند و غم و غصه آنان را از پای در نمی‌آورد. «الْمُؤْمِنُ كَالْجَبَلِ الرَّاسِخِ لَا تَحْزَنُ لَهُ الْعَوَاصِفُ»^۲ مؤمن در مقابل سختی‌ها مانند کوه مستحکم و استوار است. [مؤمن] این‌گونه نیست که

۱. همان‌هایی که با همه وجود، خدا را باور دارند و دل‌هایشان با یاد خدا آرام است. بدانید دل‌ها تنها با یاد خدا آرام می‌گیرد.

۲. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، به تصحیح هدایت‌الله مسترحمی و دیگران، ج ۳۹، بیروت: دار احیاء التراث العربی، ۱۴۰۳ق، ص ۳۵۱؛ ترجمه: مؤمن، چونان کوه استواری است که طوفان‌ها او را تکان نمی‌دهد.

هر مسئله جزئی اعصاب او را به هم بریزد، اخلاق او را تغییر بدهد و امید او را به ناامیدی بکشاند. مؤمن ثابت قدم، محکم و آرام است. در حقیقت شخصیت امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ را هم در این آیات می‌بینیم.

دومین بشارت: گشایش و روزی دور از انتظار

دومین بشارت این است که وقتی انسان مؤمن می‌شود، قدمی به پیش [برود. خداوند] فرمود: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ...﴾ حال که ایمان آوردید، تقوا را تقویت کنید. می‌فرماید:

﴿...وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا. ۱﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا. ۲﴾

۱. اشاره به آیه ۲ سوره طلاق: ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا.﴾ ترجمه: وقتی به پایان عده خود نزدیک شدند، یا به خوبی و خوشی با آن‌ها آشتی کنید یا به خوبی و خوشی از آن‌ها جدا شوید. وقت خواندن طلاق، دو مسلمان عادل را شاهد بگیرید. شما شاهدها هم برای رضای خدا درست شهادت بدهید. از این دستورها آن‌هایی پند می‌گیرند که خدا و قیامت را باور دارند. هرکه در حضور خدا مراقب رفتارش باشد، خدا راه خلاصی از مشکلات را پیش می‌گذارد.
۲. از جایی که فکرش را نمی‌کند، به او روزی می‌دهد. هرکه به خدا توکل کند، او برایش بس است. خدا خواست خود را به کرسی می‌نشانند. البته خدا برای هر چیزی اندازه‌ای گذاشته است (طلاق: ۳).

کسی که تقوای الهی دارد، بن بستنی برای او وجود ندارد. این عالم ربانی، امام عظیم الشان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌خواهد از عزت ملت خود و از اسلام و قرآن حمایت کند. رژیم تادندان مسلح شاهنشاهی، نوکر آمریکا و اسرائیل و انگلیس و اجانب، مثل سد محکمی جلوی اوست. چه باید بکند؟ تقوا آن سد را می‌شکند. از راه‌هایی پیروزی و عظمت و عزت را نصیب او می‌کند که هیچ‌کس آن راه‌ها را نمی‌داند و نمی‌تواند مانع آن عزت و عظمت شود.

هرکس فقط و فقط به خدا تکیه کند، خدا او را کفایت می‌کند. چنین نیست که خدا نتواند از عهدهٔ گرفتاری‌های ما بربیاید. اگر بگوییم هم به خدا تکیه کنیم و هم به یک نفر دیگر، این شرک است. [اگر] فقط به خدا تکیه کنیم، حتماً نتیجه می‌گیریم. هر وقت نتیجه نگرفتیم، برای این است که برای خدا شریک قائل شدیم و توحید و معرفت نداشتیم؛ هم معرفت به معنای شناخت و هم اینکه بی‌معرفتی کردیم.

سومین بشارت: محبوبیت و شیوایی بیان

این انسان، با آرامش دل به میدان آمد و تقوا پیشه کرد. [خداوند می فرماید:]

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمَنُ وُدًّا.﴾^۱

حال که تو آمدی، خوش آمدی. خدا هم تو را یاری می‌کند و محبت تو را در دل توده‌های مردم، در شهر و روستا و در ایران و خارج از ایران می‌اندازد. وقتی در فرانسه مقیم بودی، مسیحی‌ها نزد تو می‌آمدند. در مقابل تو خضوع می‌کردند و برای تو احترام قائل بودند. هنوز هم هستند و همیشه هم خواهند بود. خدا محبت تو را در دل‌ها ساری و جاری می‌کند. خدا می‌فرماید:

﴿فَأِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ
قَوْمًا لُدًّا.﴾^۲

۱. خدا مهربور و محبت‌مسلمانانی را که کارهای خوب می‌کنند، در دل‌ها می‌اندازد (مریم: ۹۶).

۲. برای درک سادۀ قرآن، آن را به زبان خودت یعنی عربی فرستادیم تا با آن، خودمراقبان را مژده بدهی و جماعت ستیزه‌جو را بترسانی (مریم: ۹۷).

ما این زبان تو را گویا کردیم. این‌ها را دیدیم. این‌ها آیات الهی هستند. حضرت موسی علیه السلام وقتی مأمور می‌شود که سراغ فرعون برود، یکی از خواسته‌های او از خدا این است:

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي. ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي. ﴿٢٦﴾
وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي. ﴿٢٨﴾﴾

﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلسَانِكَ...﴾: کسی که در مسیر تقوا حرکت می‌کند، زبان او مطالب را به راحتی بیان می‌کند. وقتی اعلامیه امام رحمة الله عليه می‌آمد، دل‌ها را تکان می‌داد. وقتی بیانات امام رحمة الله عليه در نوار به گوش ما می‌رسید، تحولی ایجاد می‌کرد که سرتاپای وجود ما امید می‌شد.

﴿...لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ...﴾: خدا این هنر و این اکسیر معجزه‌آسای نفوذ کلام را به تو داد تا به مؤمنان بشارت بدهی.

﴿...وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا﴾ انسان‌های لجوج و معاند و

۱. گفت: «خدايا، ظرفیتم را برای تحمل مشکلات، بیشتر کن. مأموریتم را برایم آسان ساز زبانم را روان کن. تا حرفم را خوب بفهمند (طه: ۲۵ تا ۲۸).

دشمنان خدا را هم بترسانی و ترس در جان آنها بریزی. سراسر مبارزات امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ را این گونه دیدیم.

چهارمین بشارت: امدادهای غیبی

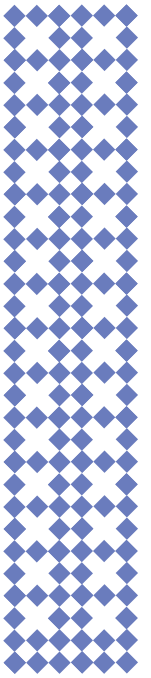
این بشارت می‌گوید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾^۱

نه تنها مردم با تو همراه می‌شوند، بلکه امدادهای غیبی خدا هم به کمک تو می‌آید. این آیه راجع به جنگ احزاب است. انقلاب ما هم همیشه احزاب مخالف داشته است. کشورهای معاند و دشمنان گوناگون همان احزاب هستند؛ حزب حزب و لشکر لشکر.

﴿... إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا...﴾. وقتی دشمنان خدا علیه شما لشکرکشی یا فعالیت

۱. مسلمانان! لطف خدا را در حق خودتان به یاد آورید؛ آن وقتی که در جنگ احزاب سپاهیان فراوانی به قصد نابودی شما سروقتان آمدند؛ ولی تندبادی سرد و لشکریانی نامرئی برضدشان فرستادیم. خدا کارهایتان را کاملاً زیر نظر داشت (احزاب: ۹).

می‌کنند، ما باد و طوفان را می‌فرستیم و بساط آن‌ها را به هم می‌ریزیم؛ مثل طبس یا خود جنگ احزاب رسول اکرم صلی الله علیه و آله. ﴿...وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا...﴾: فقط طوفان نیست. طوفان را که می‌شود فهمید. ما لشکریانی داریم که به اندازه باد هم قابل دیدن نیستند؛ اما خوب کار خودشان را بلدند. آن‌ها را می‌فرستیم و بساط کفر و شرک و نفاق را به هم می‌زنیم.

پنجمین بشارت: ایستادگی و ثبات قدم

خدا می‌گوید و قول می‌دهد:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾^۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اگر شما پای کار خدا باشید خدا از شما حمایت می‌کند و شما را ثابت قدم نگه می‌دارد. این ثبات قدم را این‌گونه باید بفهمیم: ما می‌خواهیم در ۲۲ بهمنِ چهل و چهارمین سال

۱. مسلمانان! اگر به دین خدا کمک کنید، خدا هم کمکتان می‌کند و قدم‌هایتان را محکم می‌سازد (محمد: ۷).

پیروزی انقلابمان راه‌پیمایی کنیم. معدود افرادی سال اول و دوم بودند؛ [ولی] کم‌کم پایشان را عقب کشیدند. البته اگر چهار نفر پایشان را عقب کشیدند، چهل نفر جای آن‌ها را پر کردند. کار انقلاب همیشه این‌گونه بوده است.

این آیه می‌فرماید: اگر شما حقیقتاً ایمان داشته باشید و خدا و دین خدا را یاری کنید، خدا شما را یاری می‌کند و پاهای شما را محکم می‌کند؛ ثابت قدم می‌شوید. جوانمردان عالم ثابت قدم هستند. جوانمردی مشمول حضرت زینب علیها السلام هم می‌شود؛ یعنی خواهر و برادر، مؤمن و مؤمنه جوانمرد می‌شوند. ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا...﴾^۱ جوانمرد ثابت قدم است و پای حرف خود می‌ایستد؛ اما خدا وعده سرنگونی کافران را داده است:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَّ أَلَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾^۸ ذَلِكَ

۱. اشاره به آیه ۳۰ سوره فصلت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾. ترجمه: البته کسانی که گفتند: «صاحب اختیارمان خداست» و پای حرفشان ایستادند، فرشتگان در هنگام مرگ بر آنان فرود می‌آیند که: «نترسید و غصه نخورید! مژده باد شما را به بهشتی که در دنیا به شما وعده می‌دادند».

همچنین اشاره به آیه ۱۳ سوره احقاف: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾. ترجمه: کسانی که گفتند: «صاحب اختیارمان خداست» و پای حرفشان ایستادند، نه ترسی بر آنان غلبه می‌کند و نه غصه می‌خورند.

بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ. ﴿١﴾

این‌ها هم سرافکنده هستند و هم سرنگون می‌شوند؛
برای اینکه دین خدا را نپذیرفتند.

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا. ﴿١٠﴾
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَمَوْلَى لَهُمْ. ﴿٢﴾﴾

آیا نگاه نکردید و فراغنه را ندیدید. فرعون‌ها،
نمرودها، ابوسفیان‌ها، ابولهب‌ها و گردن‌کشان
ظالم و ستمگر، یکی پس از دیگری جولان می‌دادند؛
اما کار آن‌ها به ذلت و شکست انجامید. برای اینکه
خدا ولی مؤمنان است؛ اما کافران هیچ چیز ندارند؛
نه عزت، نه ایمان و نه امید. هرچه امید و پیروزی و
عزت است، برای مؤمنان بوده و خواهد بود.

۱. سرنگون باشند بی‌دین‌ها! خدا کارشکنی‌شان را خنثی می‌کند. این برای آن است که از آنچه خدا فرستاده، بدشان می‌آید. خدا هم کارهای خوبی را که احیاناً از آن‌ها سرزده است، بی‌اثر می‌سازد (محمد: ۸ و ۹).

۲. مگر به گوشه‌وکنار دنیا سفر نکرده‌اند تا ببینند آخرعاقبت کسانی که قبل از آن‌ها بوده‌اند، چه شد؟! خدا داروندارشان را بر سرشان خراب کرد! مثل مجازات آن‌ها در انتظار این بی‌دین‌ها هم هست. این برای آن است که خدا کس و کار مسلمانان است؛ ولی بی‌دین‌ها هیچ کس و کاری ندارند (محمد: ۱۰ و ۱۱).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾
وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ

خطبه دوم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى عَلِيِّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ
الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.
أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

گزیده بیانات آیت الله عابدینی در خطبه‌های نماز جمعه | ۲۱ بهمن ماه ۱۴۰۱

مناسبت‌های هفته

سالروز پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی

ایام‌الله دهه مبارک فجر را خدمت همه ملت با استقامت و با ایمان تبریک عرض می‌کنیم و از خدای متعال می‌خواهیم به مردم و ملت ما این توفیق را عنایت کند که با این انقلابمان زمینه‌ساز ظهور منجی عالم بشریت باشیم ان‌شاءالله.

امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ وقتی [این راه را] آغاز کرد، هنوز یار و یابوری نداشت و مردم او را نشناخته بودند. امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هنوز مطرح نشده بود؛ اما احساس مسئولیت کرد و این مأموریت الهی را در تبلیغ دین و بیان حق انجام داد. امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ در سال ۱۳۴۳ [سخنرانی کرد]. این جملات ایشان را بارها در رادیو [شنیده‌ایم]. قدیمی‌های ما قبل از انقلاب از نوار سخنرانی امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ شنیده‌اند و این سخنان برای آنها آشناست. قطعه‌ای از سخنرانی ایشان را یادآوری می‌کنم. امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فریاد کشید:

آقا، من اعلام خطر می‌کنم! ای ارتش ایران، من
اعلام خطر می‌کنم! ای سیاسیون ایران، من
اعلام خطر می‌کنم! ای بازرگانان ایران، من اعلام
خطر می‌کنم! ای علمای ایران، ای مراجع اسلام
من اعلام خطر می‌کنم! ای فضلا، ای طلاب، ای
مراجع، ای آقایان، ای نجف، ای قم، ای مشهد، ای
تهران، ای شیراز، من اعلام خطر می‌کنم! ^۱

نیروهای مسلح، سیاستمداران، اهل اقتصاد و
تجارت و بازار، جنبه‌های علمی و معنوی و ایمانی
مردم و به قول امروزی رسانه‌ای‌ها را در نظر گرفت.
سپس جمله دیگری فرمود: اسلام رفت. ^۲ یعنی با
تصویب کاپیتولاسیون، با بلایی که بر سر فرهنگ و
ایمان و عقاید مردم آوردند، چیزی نگذاشتند بماند.
بیایید کاری کنیم!

﴿...إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ...﴾ ببینید خدا با این مرد

۱. سیدروح‌الله خمینی، صحیفه امام خمینی رضی‌الله‌عنه، (قیام علیه تصویب لایحه کاپیتولاسیون و اعلام عزای عمومی)، ۴ آبان ۱۳۴۳، ج ۱، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام رضی‌الله‌عنه، ۱۳۷۶، ص ۴۱۸.

۲. نک: همان، ص ۴۲۰؛ (ای سران اسلام، به داد اسلام برسید [گریه حضار]! ای علمای نجف، به داد اسلام برسید [گریه حضار]! ای علمای قم، به داد اسلام برسید، رفت اسلام!)

چه کرد و این مرد چه آورده و دستاوردی، نه تنها برای ملت ایران بلکه برای همهٔ اهل جهان به ارمغان آورد.

شهادت امام موسی کاظم علیه السلام

شهادت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را هم تسلیت عرض می‌کنم که پیش روست. رسم ما این است که به مناسبت ولادت یا شهادت، حدیثی از آن امام عرض می‌کنیم. از امام کاظم علیه السلام امروز جا دارد این حدیث را یادآوری کنیم. امام کاظم علیه السلام فرمود:

رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قَمٍّ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْحَقِّ يَجْتَمِعُ
مَعَهُ قَوْمٌ كَزَبْرِ الْحَدِيدِ لَا تُزَلُّهُمْ الرِّيَّاحُ الْعَوَاصِفُ وَلَا
يَمْلُونَ مِنَ الْحَرْبِ وَلَا يَجْبُنُونَ وَعَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ
﴿...وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾^۲

مردی از اهل قم، مردم را به حق دعوت می‌کند.

۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، به تصحیح هدایت‌الله مسترحمی و دیگران، ج ۵۷، بیروت: دار احیاء التراث العربی، ۱۴۰۳ق، ص ۲۱۶؛ ترجمه: مردی از قم مردم را به حق فرا می‌خواند. برگرد او مردمانی فراهم می‌آیند که چونان پاره‌های آهن استوارند. طوفان‌ها آن‌ها را به لرزه نمی‌اندازد و از جنگ خسته نمی‌شوند و بزدلی نشان نمی‌دهند. به خدا توکل دارند و فرجام از آن پرهیزگاران است.
۲. اشاره به آیه ۱۲۸ سوره اعراف: ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾.
ترجمه: موسی به طرفدارانش دل‌داری داد: «از خدا یاری بخواهید و صبور باشید که پهنهٔ زمین از آن خداست و آن را در اختیار هر جمعی از بندگانش که صلاح بداند، می‌گذارد؛ چون که عاقبت به‌خیری در انتظار خودمراقبان است».

جوانمردانی دور او را می‌گیرند و همراه او می‌شوند که مانند پاره‌های آهن هستند. طوفان‌های بنیان‌کن نمی‌تواند این جماعت را از جا تکان بدهد. این جماعت مثل کوه استوارند و از جنگ خسته نمی‌شوند. ترس در وجود این مردم نیست.

همین جملاتی که از امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ نقل کردیم، دعوت به حق به نحو احسن [است]. در حدیث امام کاظم عَلَيْهِ السَّلَام پیش‌بینی جنگ هم دیده می‌شود. کسانی که دور امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ جمع می‌شوند و شخصیت امام را می‌فهمند، ترس ندارند و توکل آن‌ها فقط به خداست.

«...وَعَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ...»: [وقتی] خرمشهر آزاد شد، امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ در همان زمان فرمودند: «خرمشهر را خدا آزاد کرد.» یعنی مردم مبادا دچار غرور شوید. فکر نکنید شما کاری کردید. چون بنده خوب خدا بودید، خدا این پیروزی را به شما داد.

﴿...وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾: [همچنین] امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمودند: در آینده هم متقین هستند که موفق می‌شوند و پیروز نهایی اهل تقوا هستند؛ الحمد لله رب العالمین.

سالروز شکستن حکومت نظامی در آستانه پیروزی انقلاب

در چنین روزی، یعنی پایان روز ۲۱ بهمن، حکومت نظامی شکست. در حکومت نظامی می‌گفتند: [بیش از] دو نفر حق ندارند با هم صحبت کنند. در همان حکومت نظامی، این مردمی که به فرموده امام کاظم علیه السلام ترس ندارند، تظاهرات پرشکوه و پرجمعیت می‌کردند.

یکی از علما که زحمت‌های زیادی هم کشیده بودند و خدا ایشان را رحمت کند، اعلامیه‌ای صادر کرده بودند که مردم به خیابان نیابید، می‌کشند. از سر دل‌سوزی گفته بودند؛ برای اینکه مردم کشته نشوند. این‌ها [عوامل رژیم شاهنشاهی] تهدید کردند که می‌کشند و حمام خون به راه می‌اندازند؛ ولی امام رحمة الله علیه با آن نگاه بابصیرتشان تشخیص ایشان این بود که نه، مردم باید بیایند.

اگر آن زمان، مردم شب ۲۲ بهمن به خیابان نمی‌آمدند، کودتای نظامی اتفاق می‌افتاد و سرنوشت ما مثل

بعضی از کشورهای می‌شد که سالیان سال چالش دارند. امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ اعلامیه‌ای صادر کردند و امر کردند که همه به خیابان‌ها بریزند. همین فرمان امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ کار رژیم منحوس شاهنشاهی را تمام کرد. اتفاق بزرگی افتاد و الحمد لله انقلاب به پیروزی رسید.

سالروز صدور بیانیه گام دوم انقلاب از سوی رهبر عظیم الشان ظَلَمَةُ مُدَّةً

این روزها سالروز صدور بیانیه گام دوم انقلاب است:

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزلاً مباركاً وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ.﴾

این کشتی در بستر دریا آرامش پیدا کرد. این کشتی انقلاب [بیش از] چهل سال حرکت کرد و چهل و چهارساله شد. الحمد لله گام اول را گذرانیم. حال بگوییم: ﴿...الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ

۱. وقتی خودت و همراهانت در کشتی جاگیر شدید، بگو: «خدا را شکر که ما را از چنگ این جماعت ستمکار نجات داد.» و دعا کن: «خدایا، مرا در جایی پُرخیر و برکت پیاده کن که تو بهترین میزبانی» (مؤمنون: ۲۸ و ۲۹).

الظَّالِمِينَ ﴿۱﴾ خدایا، ممنونیم که ما را از ستمکاران نجات دادی. برای گام دوم هم بگوییم: ﴿...رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۲﴾ خدایا، ما را در منزلگاهی بابرکت فرود آور؛ آن منزلگاه ظهور منجی عالم بشریت باشد.

چشم انداز روشن برای انقلاب مردم بحرین

انقلاب مردم بحرین هم یقیناً مانند انقلاب اسلامی ما به پیروزی خواهد رسید. شرایط این مردم مظلوم هم شرایط قبل از انقلاب ماست. ما یقین داریم این‌ها پیروز خواهند شد و سیطره آمریکا و حاکمیت مزدور دست‌نشانده عربستان و آمریکا را حتماً سرنگون خواهند کرد. ما هم برای آن‌ها دعا می‌کنیم و آینده روشنی را برای آن‌ها می‌بینیم. بر اساس وعده‌های الهی مطمئنیم که روزی شاهد خواهیم بود که بحرین جمهوری اسلامی مقتدر است، ان شاء الله.

صدور حکم ارتداد سلمان رشدی

از سوی امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

مناسبت دیگری که وظیفه است خدمت شما یادآوری کنم، صدور حکم [ارتداد از سوی] امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ برای سلمان رشدی شرایطی دارد که می‌گوید: کاش من اصلاً متولد نمی‌شدم یا در همان بدو تولد می‌مردم. از آن زمانی که امام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ حکم را صادر کرد تا الان مرگ تدریجی دارد. بلایی هم که اخیراً به سر او آمد، مختصر رمقی هم اگر داشت، آن را هم گرفت. این سزای کسانی است که در مقابل خدا و دین خدا قرار می‌گیرند. این در حقیقت خشم و انتقام خداست که بر سر آنها می‌ریزد. نمونه بارز آن کسی که مشمول غضب خدا شد، این سلمان رشدی بود تا درس عبرتی باشد برای دیگران.

راه‌پیمایی ۲۲ بهمن

[راه‌پیمایی] ۲۲ بهمن و حضور حماسی مردم ما

انتظار می‌کشد. با روحیاتی که در مردم می‌بینیم، همه ما انتظار می‌کشیم که ان شاء الله فردا برای حماسه‌آفرینی حرکت کنیم. اگر لازم است به کسانی زنگ بزنیم و یادآوری کنیم، باید این وظیفه را هم انجام بدهیم. ان شاء الله کودک و جوان و پیر، زن و مرد، همه و همه [بیایند]؛ حتی آن کسی که خیلی راحت هم نمی‌تواند راه برود و عصا به دست است. می‌بینیم که بسیاری از عزیزان با این شرایط در نماز جمعه حضور پیدا می‌کنند. در راه‌پیمایی هم ان شاء الله هرطور شده خودمان را می‌رسانیم.

دستور عفو محکومان از سوی رهبر انقلاب مَدَنِيَّةٌ ظِلَّةٌ

از رهبر عظیم‌الشان انقلاب هم تشکر می‌کنیم که در ایام الله دهه مبارکه فجر و جشن انقلاب اسلامی، آن دسته از فرزندان‌شان که حتی به ساحت مقدس ایشان حسارت هم کردند، اما حضرت فرمودند: من این‌ها را بخشیدم. دیگر این‌ها را در زندان نگه ندارید. این‌ها را آزاد کنید. هم از رهبر تشکر می‌کنیم و هم از این فرزندان گرامی خودمان. به این‌ها هم احترام می‌گذاریم.

اشتباهی کردند و از اشتباه خودشان برگردند. از آن‌ها می‌خواهیم: ان شاء الله در راه‌پیمایی ۲۲ بهمن از رهبر تشکر کنید و نشان بدهند حقیقتاً شایستگی این لطف رهبر را داشته‌اید. این هم نکته‌ای است. بنده توفیق داشتم در ایام‌الله دهه مبارک فجر به نقاط مختلف استان رفتم و در مراسم شرکت کردم. بسیجی‌های استان، نیروهای مؤمن، عزیزان پای کار، مساجد، مسئولان، خیلی زحمت کشیدند و همه پای کار بودند الحمدلله. خدا از همه قبول بفرماید.

سالگرد درگذشت آیت‌الله ضیاءآبادی

آیت‌الله سیدمحمد ضیاءآبادی از بزرگان این استان، اهل ضیاءآباد پارسال به رحمت خدا رفتند. به دلیل محدودیت‌های کرونایی، نشد مراسم [برای ایشان برگزار شود]. دیروز در ضیاءآباد مراسم باشکوهی برای این عالم بزرگوار برگزار شد. یاد و نام آن عزیز را گرامی می‌داریم. ان شاء الله در آینده در مرکز استان برای ایشان مراسم تجلیل برگزاریم.

نزول برکات آسمانی

به خاطر نزول برکات آسمانی از خدا تشکر ویژه می‌کنیم. همچنین درخواست کنیم: «رَبِّ أَنْعَمْتَ فَرْدًا» نعمت دادی. ما بیشتر نیازمند این لطف و رحمت و نعمت تو هستیم.

دعای پایانی

پروردگارا، بر عزت و عظمت اسلام و مسلمانان و رهبر عظیم‌الشان انقلاب مُدَّةً اسلام بیفزای. دشمنان اسلام را به سزای اعمالشان برسان؛ ارواح شهیدان و روح امام راحل را با ارواح انبیا و اولیا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ محشور بفرما؛ حکومت اسلامی ما را به حکومت جهانی صاحب اصلی این انقلاب متصل بفرما؛ به مریضان ما شفای عاجل عنایت بفرما؛ پروردگارا، از خودت التماس می‌کنیم و می‌خواهیم: به ملت ما توفیق و انگیزه و نشاط و آمادگی کامل برای حضور در راه‌پیمایی ۲۲ بهمن عنایت بفرما، ان شاء الله.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، تَابِعِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ،
إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

